

[1995]

1-1995

PROSA INICIÀTICA

Mercès a aquest bloc de paper cosit per un fil-ferrat recargolat i penyora d'una juguesca maquiavèl·lica, la meva ploma, que no és res més que un Bic de trenta-cinc pessetes, deixa anar amb golafre llibertat unes línies gràfiques que han d'esdevenir paraules.

Paraules entenedores al coneixement —d'algú—

d'algú que sap llegir, que ha après en aquest llarg procés socialitzador que és l'escola, a comprendre el significat de les paraules... Un dels tants plaers que els humans podem abastir, assolir i gaudir.

Hi ha moltes formes de fruir. Hi ha moltes situacions que són molt més que simples actuacions mecàniques.

Aquest... (llegir) és un dels tants plaers humans i n'és un dels meus plaers preferits.

Heus ací que és mercès a aquest bloc que esdevinc escriptor d'històries incertes, de romanços desarticulats, textos contractuals, retòriques de la parla escrita i amb la pretensió (humil) de
lluminositat
v e r b a l

2-1995

LES RODES I SALVAT

Damunt d'aquesta terra
avui no en són quatre o sis de rodes...
En són moltes més.

L'autoòmnibus és vermell
i el camí de ferro
-mascles i femelles- .

Algú, no sé si Ortega i Gasset,
va dir una cosa semblant
a que l'home és ell i la seva
circumstància.

Un altra Ortega
-Monasterio-
va dir allò
de que el seu avi se'n va anar a Cuba...

Amb la mirada fragmentada
en la pupil·la transparent
d'una noia rossa
inicio aquest curt-metratge
pels camins del Senyor.

3-1995

JO I EL POBLE

Vinc de molt lluny
d'una altra nit que no recordo
estranger des d'ahir i per sempre
al boirós port
del meu desolat poble.

Oh com veig que gesticulen
i riuen
-homes i dones-
estranyes que no sé de què parlen;
es posen l'índex al front
i riuen.

I jo
escolto
i
escolto
i no entenc
aquest soroll incessant de paraules
i miro
amb ulls preocupats
de noi
ingenu.

4-1995

SEMPRE EL VERD

Deixant enrere el darrer verd
verd mariner, verd-blau vora la mar,
intentaré trobar un sentit al
per què
de tots els sentits
crítics
o
musicals
sentits condiments
o tan sols
sentits sensuals
incoherents
irrellevants.

Deixo el sentiment dels sentits,
no per manca d'idees
sinó
per un problema físic a l'hora
de confeccionar paraules.
Els factors exògens
hi influeixen definitivament.

Tot el pas barrat
a la claredat.
Potser divendres
la llum serà més clara
la claror serà més clara
i la foscor
menys espessa.

5-1995

ULLS CANSATS

Amb uns ulls cansats
i una esperança adormida,
vetllo un present
distant
i un futur incert.

Amb els ulls cansats
i mon esperit reclòs,
m'obro a la llum
del que ha de venir.

Amb els ulls cansats
i el cor malalt,
deixo el pensament
a la capçalera
que
no és
de nit.

6-1995

R.E.N.F.E

Res no és mesquí
i
En tu penso
i
No sé el què vull ser
i
Faig
En aquest moment
un
Farol
un
Nou paradigma
un
Escrit revers
un
Res-rei.

7-1995

VENUSURBI

Amb un rerefons negre i una pressió constant
dels meus dits en el bolígraf, davallo novament
cap a ciutat
-urbs -urbis
de la mà espiritual i imaginària d'una Venus de
Milo
que,
amb pell blanca
bronzajada de cotó - flux
(sic)
em mira de reüll
amagant la intimitat dels seus ulls
darrera d'unes ulleres fosques.

Pell blanca
claror nua
nua claror
per un divendres qualsevol
d'un mes qualsevol
d'un any qualsevol.

8-1995

NUS

En el llindar de la transparència emotiva (no cerebral) traspua pels porus indivisibles de la comunicació humana una intransigència verbal que condueix cap a una negociació (no col·lectiva) i a una relació interactiva situada i emmarcada per uns serveis mínims.

Tot defugint de convencionalismes clàssics i retòrics, hom pot intuir que en el canvi estructural de les diverses societats humanes hi ha un fort arrelament d'antics continguts primitius i potents.

9-1995

OMBRES

Quan l'ombra de *quelqun*

no ens deixa

llegir,

mirar,

observar

amb deteniment

una feina atípica o casual,

la lentitud de moviments

creix

relliscant

i creen

paradoxalment

una situació confusa

-

-

-

Les ombres són bones per

quan fa molt sol

i la

testa

no ho pot

resistir.